# (Περί πίστεως) Περί της ασφάλειας που προέρχεται από την πίστη και της πληροφορίας που αντλούν από αυτή οι πιστοί για όσα δεν γίνονται αντιληπτά μέσω των αισθήσεων (Αγ. Νεκτάριος Πενταπόλεως)

**Categories :** ΘΕΟΛΟΓΙΑ

**Date :** 22 Ιουλίου, 2014

Ο **Θεοφύλακτος** λέει τα εξής για την ασφάλεια που προέρχεται από την πίστη: «Και η πίστη αυτή καθεαυτή είναι φραγμός, που δεν επιτρέπει να εισέλθουν στον νου αμαρτωλοί λογισμοί».

Ο **Χρυσόστομος** ονομάζει την πίστη άγκυρα της χειμαζόμενης ανθρώπινης ψυχής και γαλήνιο λιμάνι της ανθρωπότητας. Και τονίζει: «Είναι ιερή άγκυρα που πάντοτε συγκρατεί σταθερή τη διάνοια αυτού που πιστεύει». Και στη συνέχεια: «Αλήθεια! Ποιά λέξη χρησιμοποίησε όταν είπε "έλεγχος μη βλεπομένων"! Διότι ο έλεγχος αναφέρεται σε όσα είναι πολύ δύσκολο να φανερωθούν. Η πίστη, επομένως, είναι, λέει, η φανέρωση των αοράτων, και πληροφορεί όσους προσβλέπουν σ' αυτήν για όσα δεν βλέπονται. Η πίστη λοιπόν παρέχει την ίδια πληροφορία γι' αυτά που είναι αόρατα, όπως ακριβώς θα συνέβαινε και αν αυτά ήταν ορατά. Επειδή τα ελπιζόμενα θεωρούνται συχνά και ανυπόστατα, η πίστη προσδίδει σε αυτά θεμέλιο΄ ή, καλύτερα, δεν προσδίδει μόνο, αλλά στην ουσία αποτελεί θεμέλιο αυτή η ίδια. Όπως και η ανάσταση δεν μπορεί να γίνει αντιληπτή ως αντικειμενικό γεγονός, η ελπίδα όμως της πίστης της δίνει υπόσταση μέσα στην ψυχή μας. Αυτό σημαίνει: "υπόστασις πραγμάτων ελπιζομένων"».

Ο **Θεοδώρητος** τονίζει: «Αυτά που δεν βλέπονται, γίνονται ορατά με την πίστη, και αυτή η πίστη γίνεται σε μας ο οφθαλμός σε όσα ελπίζουμε και φανερώνει ως υπαρκτά αυτά που δεν έχουν ακόμη πραγματοποιηθεί. Και ενώ οι νεκροί κείτονται μέσα στους τάφους, η πίστη ήδη προεικονίζει την ανάστασή τους και από τη σκόνη των σωμάτων συνθέτει στη φαντασία μας τη μελλοντική αθανασία».

Ο **Γρηγόριος Νύσσης** λέει ότι **ο Θεός λογαριάζει σαν δικαιοσύνη για τους ανθρώπους την πίστη και όχι τη γνώση**. Γιατί η μεν γνώση εξαρτάται από την εμπειρία και αφορά αυτούς που την απέκτησαν. Δεν γίνεται όμως έτσι και με την πίστη των χριστιανών, γιατί αυτή δεν αφορά όσα μπορούν να γίνουν γνωστά αλλά αποτελεί των ελπιζομένων την υπόσταση. Άλλωστε δεν ελπίζει κανείς σε κάτι που ήδη κατέχει, διότι αφού το έχει δεν το προσδοκά. Αυτό όμως που ξεφεύγει από τη λογική κατανόηση, μας το οικειοποιεί η πίστη, με τη δική της ιδιαίτερη διαβεβαίωση, η οποία και μας εγγυάται αυτό που δεν φαίνεται.

Ο **Χρυσόστομος** λέει: «Η πίστη αποτελεί την αρχή της σωτηρίας. Η πίστη είναι ο καθαρός οφθαλμός με τον οποίο μπορούμε να γνωρίσουμε τον Θεό. Η πίστη αντιλαμβάνεται τα αόρατα. Η πίστη είναι αγαθή οδηγός που σε χειραγωγεί προς την κολυμβήθρα. Πίστη είναι η διαυγέστατη αντανάκλαση των αοράτων. Πίστη είναι ο ακριβής διδάσκαλος της ομοουσίου Τριάδος».

Ο **άγιος Αντώνιος** λέει: «Η πίστη στον Κύριό μας αποτελεί σφραγίδα και τείχος που μας παρέχει ασφάλεια» (Μ. Αθανάσιος στον βίο του Αντωνίου).

Ο δε **Ωριγένης** σημειώνει: «Πηγή και αρχή κάθε σοφίας, είναι το να πιστέψεις στον Θεό των όλων. Άλλωστε, ποιά άλλη δύναμη ξαναπροσφέρει στην ανθρώπινη φύση την ευτυχία, όπως το κάνει αυτό η πίστη ή η μελέτη γι' Αυτόν που βλέπει τα πάντα και φωτίζει όχι μόνο όσα λέγονται και πράττονται από μας, αλλά και όσα βρίσκονται ακόμη μέσα στον νου μας;».

Ο **Κύριλλος Αλεξανδρείας** λέει: «Η πίστη είναι η θύρα και η οδός προς τη ζωή. Είναι ο ανηφορικός δρόμος που οδηγεί από τη φθορά στην αφθαρσία».

*("ΤΟ ΓΝΩΘΙ ΣΑΥΤΟΝ. ΚΕΙΜΕΝΑ ΑΥΤΟΓΝΩΣΙΑΣ", ΕΚΔΟΣΕΙΣ "ΑΘΩΣ")*

(Πηγή ηλ. κειμένου: apantaortodoxias.blogspot.gr)